

ט' אלול

וְכַד בַּר נִשְׁ מִצְלִי, צָרִיךְ בְּקִדְמִיתָא לְנַחְתָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יְהו"ה בְּקִרְיַת שְׁמַע, וְלִיה אָמְרִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, בְּכָל שַׁבָּתוֹת וְיָמִין טַבִּין, בְּגִין דְּיוֹמִין דְּחוּל תַּרְעָא דְהִיכְלָא פְּנִימָאָה אִיהִי סְתִימָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל מו א) כֹּה אָמַר אֲדֹנָי אֱלֹהֵי"ם שְׁעַר הַחֲצֵר הַפְּנִימִית הַפְּנֵה קָדִים יְהִי סָגוּר שִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וְאִמָּא בְּגִין דְּמַטְטְרוֹן שְׁלִיט עַלְיֵיהּ, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת דִּיִּיתִי בַּעֲלָהּ יִפְתַּח, וְכֵן בְּיוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, וּבְגִין דָּא, כַּד נַחִית בַּר נִשְׁ יְהו"ה בְּקִרְיַת שְׁמַע, צָרִיךְ לְנַחְתָּא לִיה בְּאֲדֹנָי, דְאִיהוּ בְּפוּמִיָּה, וּבְגִין דָּא אֲדֹנָי שְׁפַתֵי תַפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלְתְּךָ.

דְתִלַּת צְלוֹתִין אֵינֻן בְּשַׁבָּת, וּרְבִיעָאָה צְלוֹתָא דְמוֹסָף, צְלוֹתָא דְעֶרְבִית אַתָּה קִדְשָׁתָּ, וְדָא שְׁכִינְתָּא תַתָּאָה, דְאִיהִי מְסַטְרָא דְשְׁמַאֲלָא, דְתַמְן לִיּוּאֵי, דְאֶתְמַר בְּהוּן וְקִדְשָׁתָּ אֶת הַלְוִיִּם, צְלוֹתָא דְשַׁחֲרִית יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתְנַת חֶלְקוֹ, וְדָא נְשַׁמַּת כָּל חֵי, דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, עֲלָה אֶתְמַר (תהלים סח יד) אִם תִּשְׁכַּבְוּ בֵּין שְׁפָתַיִם, אֵל תִּקְרִי אִם אֶלָּא אִם, וְעֲלָה אֶתְמַר (בראשית כח יא) וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא, בְּאַתֵּר דִּישׁ כ"ב אֶתְוּוֹן דְּאוֹרֵייתָא שְׁכִיבַת תַּמְן, זְכָאָה אִיהִי פּוּמָא, דְּאוֹרֵייתָא דְהִיא שְׁעֵתָא שְׁכִיבַת תַּמְן.

צְלוֹתָא תְּלִיתָאָה אַתָּה אֶחָד וְשְׁמָךְ אֶחָד, דָּא יְהו"ה עֲמוּדָא דְאִמְצַעִיתָא דְאֶחָד בְּתַרְוֵיהּ, וְאֵינֻן נְשַׁמָּה יְתִירָה וְרוּחַ יְתִירָה וְנַפְשׁ יְתִירָה, נַפְשׁ יְתִירָה בְּעֶרְב שַׁבָּת, אַתָּה קִדְשָׁתָּ, נְשַׁמָּה יְתִירָה נְשַׁמַּת כָּל חֵי, דְאֶתְמַר בְּהַּ יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמַתְנַת חֶלְקוֹ, רוּחַ יְתִירָה אַתָּה אֶחָד וְשְׁמָךְ אֶחָד, זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְּאֶפְתַּח פּוּמִי בְּתִלַּת צְלוֹתִין, לְקַבְּלָא (ד' טז ע"ב) לֹאן בְּשַׁבָּת, תַּפְלַת מוֹסָף דָּא צְדִיק, דְּכִלְיַל בְּלָהוּ צְלוֹתִין, וּבִיה אָמְרִין בְּצְלוֹתָא דְמוֹסָף פֶּתֵר יִתְנֻן לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּכְתֵר אִיהוּ כְּתֵר עֲלִינוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבָא וְאִימָא, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ תְּלַת אַבְהֻן, יְיָ צְבָאוֹת בְּרִית מִלְּהָ וְתִרְיָן יְרַכֵּי קְשׁוּט, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ דָּא שְׁכִינְתָּא.

זְכָאִין שְׁפוּוֹן דְּאֵינֻן תַּרְעִין דְּהִיכְלָא, לְקַבְּלָא בְּהוּן צְלוֹתִין אֲלִין, וּבְגִין דָּא אֲדֹנָי שְׁפַתֵי תַפְתַּח (תהלים נא יז), פְּתַחוּ לִי שְׁעָרֵי צֶדֶק (שם קיח ט), דְּכַד בַּר נִשְׁ אֶפְתַּח פּוּמִי בְּצְלוֹתָא בְּשְׁכִינְתִּיהָ, מִיָּד אַז תַּקְרָא וַיְיָ יַעֲנֶה (ישעיה נח ט), הוּא וּבֵית דֵּינוּ, אַז תַּמְנִיָּא אֶתְוּוֹן דְּאֵינֻן יְהו"ה אֱהִי"ה, אֲבָא וְאִימָא, וַיְיָ יַעֲנֶה מִיָּד הוּא וּבֵית דֵּינוּ יְהו"ה אֲדֹנָי.

כַּד אֵינֻן בְּאֲבָא וּבְאִימָא, לִימִינָא וּשְׁמַאֲלָא, כָּל חַד אִיהוּ שֵׁם בְּפִנֵי עֲצָמוֹ, וְכַד אֵינֻן בְּכְתֵר עֲלִינוּ אֵינֻן בִּיחֻדָּא חֲדָא, כְּגוֹנָא דָּא יֵאָהֳוִיה"ה, בְּחֶסֶד וּגְבוּרָה אֵינֻן יְהו"ה אֱהִי"ה, עֲנִפִין מִתְפַּרְדִּין לִימִינָא וּשְׁמַאֲלָא, בְּעֲמוּדָא דְאִמְצַעִיתָא אֵינֻן תַּרְוֵיהּ בִּיחֻדָּא

חדא, והכי אינון ענפין מתפרדין בנצח וְהוּהוּ, יהו"ה לימינא אהי"ה לשמאלא, בצדיק מתחדים, הא הכא רזא דאילנא, דאתפשטן ענפוי מעילא, ומתיחדין בשרשוי לתתא, וְדא עין החיים.

עין הדעת טוב, דלית ביה רע, מתתא לעילא, בגוונא דא, אדנ"י שכינתא תתאה, יהו"ה עמודא דאמצעייתא, ואינון בתרין ירכין ענפין מתפרדין לימינא ושמאלא, והכי בתרין דרועין מתפרדין ענפין לימינא ולשמאלא, בצדיק אינון ביהודא חדא יאהדונה"י, וְדא רזא דחשמ"ל, חיוון דאשא ממלך, כל הכורע כורע בכרוע, דאיהי יאהדונה"י, וְכַל הַזֹּקֵף זֹקֵף בְּשֵׁם, בתרין שמהן וְדא יהו"ה אהי"ה.

ובהון הוה משבח שכינתא בשיר השירים מתתא לעילא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שיר השירים ז ב) מִה יָפוּ פְעָמֶיךָ בְּנֻעָלִים בַּת נְדִיב, חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן, שררך אמן הסהר, שני שדיך, צוארך, ראשך, הא הכא מתתא לעילא.

והיא משבחת לקודשא בריך הוא מעילא לתתא, ראשו פתם פז, עיניו, לחייו, שפתותיו, ידיו, שוקיו, זכאה איהו מאן דסליק עלותא בכל אבר ואבר בתקונא דא.

תא חזי יהו"ה אדנ"י איהו קודשא בריך הוא ושכינתיה, בתרין שוקין יהו"ה לימינא אדנ"י לשמאלא, ואינון אספקלריאה תמאירה ואספקלריאה שאינה מאירה, בצדיק תרוייהו חד יאהדונה"י, והכי בתרין דרועין יהו"ה לימינא אדנ"י לשמאלא, בעמודא דאמצעייתא יאהדונה"י תרוייהו ביהודא חדא, בסוד אמ"ן, ובגין דא גדול העונה אמן יותר מן המברך, הא איהו מתתא לעילא.

מעילא לתתא יהו"ה אהי"ה תרוייהו חד בכתר עליון, בגוונא דא יאההויה"ה, בחכמה ובנה יהו"ה אהי"ה, בתרין דרועין יהו"ה אהי"ה, בעמודא דאמצעייתא תרוייהו כחדא, בנצח וְהוּד יהו"ה אהי"ה דא לימינא וְדא לשמאלא, בצדיק תרוייהו ביהודא כחדא, וְכֵן בְּמַלְכוּת תְּרוּיִיהוּ בִּיהוּדָא חֲדָא בְּגוּוּנָא דָא יְהו"ה אֲדֵנ"י, וְכֵה מִתְחַבְּרִין יְהו"ה אֲהִי"ה, וְבִגִּין דָא אִיהִי קָרִית אַרְבַּע, חבורא דארבע שמהן, דאינון בארבע פֶּרְשֵׁיין דְתַפְלִין דִּיה, וְבְאַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין דִּירִישָׁא.

וכד נביא הוה סליק לעילא, ודפיק לתרעא, אי הוה סליק בשכינתא, הוה פתח ליה מייד, והוה אמר ליה בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך (יחזקאל ב א), דאנת הוא דהוית סביל לשכינתא בצלותא בעמידה, עמוד על רגליך, דאתמר בהון (שם א ז) וכף רגליהם ככף רגל עגל, עגולים פנקודים דאינון מנהיגים לאתוון, ומסטררא דאתוון

אינון מרופעין, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם יז) עַל אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם בְּלִכְתָּם יִלְכוּ, וְעוֹד עַל אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם, אִינוּן (דף לה ע"א) אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת דְּאוּמַר בַּר נִשׁ בְּכָל יוֹמָא, וְעוֹד עֲמוּד עַל רַגְלֵיהּ בְּקַדְמָאִין, וּמַה שְּׂאֵלְתָּךְ עַד חֲצֵי הַמְּלָכוֹת בְּאִמְצָעֵיּוֹת, וְתַעֲשׂ בְּבִתְרָאִין, דְּתַמָּן אִיהוּ בַר נִשׁ פְּעֻדָּה הַמְּקַבֵּל פָּרַס מֵרַבּוּ וְהוֹלֵךְ לוֹ, אֵלִין נְפָקִין דִּיהִיב לוֹן מִלְּבָא פְּעוּתְהוֹן, הָא אַחֲרָנִין קָא דְפָקִי לְתַרְעָא, מְאָרִי דְבָרִית מִלְּהָ, וְאִמְרִי אַדְנִי שְׂפַתֵי תַפְתָּח.

זְכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן רַגְלִין דְּשְׂכִינְתָא, דְּקָמַת עַלְיֵיהוּ בְּצִלּוֹתָא בְּעַמִּידָה, דְּאִיְהִי וְדָאִי עַלְיֵיהוּ תַפְלָה מְעוּמָה, וְקָמַת עַלְיֵיהוּ בְּגִלּוֹתָא, וּבְמֵאִי קָמַת עַלְיֵיהוּ, בְּגִין דְּנִחְתִּין לְגַבְהָ יְהו"ה, דְּעַלְיָה אֲתַמַּר כָּל הַזּוֹקֵף זוֹקֵף בְּשֵׁם, דְּבִיָּה צְרִיךְ בַּר נִשׁ לְזַקְפָּא לְשְׂכִינְתָא, וְאֵלִין דְּלֹא זְקָפִין לָהּ בְּשֵׁם יְהו"ה בְּצִלּוֹתְהוֹן, אוּ בְּפַקוּדִין דְּאוּרִייתָא (ג"א דלהוז), אִיְהִי צְוּוּחַת עַלְיֵיהוּ, נְתַנְנִי יְי' בִּיְדֵי לֹא אוּכַל קוּם (איכה א יד), דְּסָמִיכוּ דִּילָהּ אִיְהוּ בְּתַרְיִן דְּרוּעִין דְּאִינוּן חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְעַמִּידָה דִּילָהּ בְּתַרְיִן שׁוֹקִין דְּאִינוּן נְצַח וְהוּדָה, וְזַקִּיפוּ דִּילָהּ בְּגוּפָא דְּאִיְהוּ עַמּוּדָא דְּאִמְצָעֵיּתָא, יְהו"ה שְׂמִיָּה, וּבְגִין דָּא כָּל הַזּוֹקֵף זוֹקֵף בְּשֵׁם, וְיַחְוּדָא דִּילָהּ בְּצַדִּיק, וּבְגִין אֵלִין דְּלֹא יִכִּילַת לְמִיָּקָם בְּהוֹן בְּצִלּוֹתָא, וְלִית לָהּ סָמִיכוּ וְלֹא זְקִיפוּ בְּהוֹן בְּגִלּוֹתָא, אֲתַעֲצִיבַת בְּהוֹן, וְרָזָא דְּמִלְּהָ בֵּין חָכָם יִשְׁמַח אָב, וּבֵין פְּסִיל תּוּגַת אָמוּ (משלי י א), וּבְגִינֵיהּ וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבָבוּ (בראשית ו ז), וְאִמְאִי פוּלִי הָאִי לְאִמִּיָּה וְלֹא לְאִבּוּהִי.

אֵלָא דָּא רָזָא עַלְאָה אִיְהוּ, פְּקוּדִין דְּעֵשָׂה אִינוּן מִיְמִינָא דְּתַמָּן חֲכָמָה, כְּמַה דְּאוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין הַרְוּעָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, וּפְקוּדִין דְּלֹא תַעֲשָׂה אִינוּן מְשֻׁמָּא לֹא דְּתַמָּן אִימָא עַלְאָה, דְּבְהוֹן אַדְנִי שְׂמֵעָה אַדְנִי סְלַחָה אַדְנִי ה' קְשִׁיבָה וְעֵשָׂה אֵל תַּאֲחַר (דניאל ט ט), בְּיוֹם הַכְּפוּרִים, וְכַד לָא חֲזָרִין בְּתִיּוּבְתָא אִינוּן דְּעַבְרִין עַל לֹא תַעֲשָׂה דְּאִינוּן מְשֻׁמָּא לֹא, אֲתַמַּר עַלְיֵיהוּ (משלי י א) וּבֵין פְּסִיל תּוּגַת אָמוּ, בְּגִין דְּתַמָּן אִימָא לְשֻׁמָּא לֹא, וְלָבָא אִיְהוּ לְשֻׁמָּא לֹא, (וְרָזָא דְּמִלְּהָ) וּבְגִין דָּא וַיִּתְעַצֵּב אֵל לְבָבוּ.

וְתַרְיִן הַיּוֹי"ת אִינוּן לִיְמִינָא וְלְשֻׁמָּא לֹא, כְּגוּוּנָא דָּא יְהו"ו יוה"ה, י' לִיְמִינָא וּבִיָּה יְהו"ה בְּחֲכָמָה יָסֵד אָרְיָ (שם ג ט), אָב עִם בְּרַתָּא, ה' עַלְאָה עִם בְּרָא דְּאִיְהוּ ו', תַּפְלִין עַל רִישִׁיָּה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה סב ח) וּבְזָרְעֵ עֲזוּ אֵלּוּ תַפְלִין דְּרִישָׁא, דְּבָכַל אֲתַר דְּאֵת ה' עַל ו' אִיְהִי אִימָא.

וְדָא רָזָא דְּקָרְבָן עוֹלָה וְיִזְרָה, דְּסָלִיק ה' לְגַבִּי י', וְנִחִית ה' לְגַבִּי ו', וְאִם לֹא הָאִי הַיּוֹי"ה יְהו"ו, דְּאֲתַרְמִיז בְּהָאִי קָרָא (ירמיה ט כג) כִּי אִם בּוֹזֵאת יִתְהַלֵּל ה' מִתְהַלֵּל ה' שְׂכַל וַיְדוּעַ אוֹתִי, לֹא הוּוּ יְדַעִין בְּנֵי נְשָׂא קָרְבָן עוֹלָה וְיִזְרָה, דְּכַד לָא הָוָה בַּר נִשׁ קָרִיב אֵת ה' עִם י',

ה' עם ו', ומאן עולה ויורה, מאן הוה ידע מאי ניהי ה' דאיהי ברתא, דאית ליה לסלקא לה לגבי אפא, וה' דאיהי אימא לנחתא לה לגבי ברא, אלא בגין האי הוי"ה דאיהי יהה"ו, דה' דאיהי על ו' איהי אימא עלאה, ובה אשתמע ה' תתאה דאיהי תחות י' דאיהי ברתא, ודא רזא דקרפנא, דעריף לסלקא ה' לגבי י', ולנחתא ה' לגבי ו'.

יוה"ה י' איהו לימינא חכמה, ו' תורה שבכתב, מימינו איש דת למו (דברים לג ב), וְהָאֵלֹהִים דְאִמְרִין מוֹחַ הַבֵּן דְאִתְמַשֵּׁךְ מִמוֹחַ הָאָב, ה' עלאה לשמאלא, ומתמן אתיהיבת אורייתא שבעל פה, דאיהי ה' תתאה.

זכאין אינון ישראל הידעין רזין עלאין בהוי"ו"ת, דבהון סלקין צלותין בתבלים דפומהון, ונחתין אינון תיילין בהון בדקא יאות, דכד בר נש סליק שכינתיה בצלותיה, קודשא בריה הוא נחית עליה, הדא הוא דכתיב (שמות כ כד) בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליה וברכתיה, זכאין אינון ישראל דאינון רגלין לשכינתא, למיקם עמה בין בריוח בין בעאקו, דכד אנון בדינא (דף לה ע"ב) ביומא דדינא דאיהי ראש השנה, איהי קמת עמהון לדינא, דקיימין לה בצלותהון, ועלייהו אתמר (משלי ו כב) בהתהלכה תנחה אותה, בשכבה תשמור עליה, והקיצות היא תשיחה, דבכל אתר דקיימין ישראל בכל פקודא ופקודא לשכינתא, איהי קיימת בגינייהו בכל דוחקא וצערא, בין בארחה בין בישובא בין בימא, ודא איהו בהתהלכה במדברא תנחה אותה, הדא הוא דכתיב (תהלים פה יד) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, בשכבה בישובא תשמור עליה, והקיצות למיזל בימא היא תשיחה, ועוד בהתהלכה בהאי עלמא תנחה אותה, בשכבה בקבר תשמור עליה, והקיצות בתחית המתים היא תשיחה.

הא אלין נפקין, והא אחרנין קא דפקין לפתחא, ואינון מארי רגלין, מסטרא דרגלין דקודשא בריה הוא, דאתמר בהון (זכריה יד ד) ועמדו רגלי ביום ההוא, ועלייהו אתמר (שמות יב לו) כשיש מאות אלה רגלי הגברים לבד מטף, אלין נפקין הא אחרנין עאלין, מסטרא דאלין דאתמר בהון (יחזקאל א ז) ורגליהם רגל ישרה, רגלין בעגולא אינון רגל ישרה, ואית רגלין אחרנין מרובעין דאופנים, דאתמר בהון (שם יז) על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו, דבהון ותחיות רצוא ושוב כמראה הבזק (שם יד), ואנון רגלין בעגולא, אינון פנקודין לאתוון, דאינון רגלין ברבועא.

ונביא דאיהו מסטרא דלהון, תמן הוה סליק רוחיה, ומתמן הוה שמע כל מה דהוה ליה למשמע, הדא הוא דכתיב (יחזקאל ב א) ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אותה, ועוד (שם ב) ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי, ואשמע את מדבר

אלִי, וְתִשָּׂאֲנִי רוּחַ וְאַשְׁמַע אַחֲרַי וְגוֹמֵר (שם ג יב), בְּגִין דְּדַרְגִין אֵינוֹן מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָא,
דְּאַתְמַר בְּהַ (שמות לג כג) וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲוֵרִי, אָמַר וְאַשְׁמַע אַחֲרַי.

מָאִי קוּל רַעַשׁ גְּדוּל, הָאִית רַעַשׁ וְאִית רַעַשׁ, אִית רַעַשׁ דְּאַתְמַר בִּיהַ (מלכים א יט יא) לֹא
בְרַעַשׁ יִי, דְּלֹא יִיתִי תַמָּן קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאִית רַעַשׁ דִּיִּיתִי תַמָּן, אֶלְא רַע"ש בְּהַפּוּכָא
עַר"ש, כְּמָה דְּאַתְמַר (תהלים מא ד) יִי יִסְעָדְנּוּ עַל עַרְשׁ דְּוִי, וְדָא אִיהוּ כָּל מְשַׁכְּבוּ הַפְּכָתָה
בְּחֻלּוֹ, דְּאַתְהַפֵּךְ רַע"ש לְעַר"ש, וּמָאִי נִיהוּ עַר"ש, אֶלְא אִיהוּ עַשְׂרֵי בְּהַפּוּךְ אַתְוּוֹן,
וְדָא שְׂכִינְתָא דְאִיהִי כְּלָלָא דְעַשְׂרֵי סְפִירוֹן, דְּעֵלָה אַתְמַר אֵין קְדוּשָׁה בְּפָחוֹת מְעַשְׂרָה.

דְּאִיהִי שְׂרָא לְרִישָׁא דְחוּלָה, וּבְגִינָה יִי יִסְעָדְנּוּ, וּבְמָאִי עַל עַרְשׁ דְּוִי, עַל שְׂכִינְתִיהַ
וְדָאִי, וְאִם שְׂכִינְתָא לֹא תַמָּן, רוּחַ סְעָרָה תַמָּן, דְּאַסְעִיר גּוּפִיהַ דְּבַר נֶשׁ, דְּכְתִיב בִּיהַ
(יונה א ד) וְהֶאֱנִיחָהּ חֲשׂוּבָה לְהַשְׁבֵּר, דְּאִיהִי גּוּפָא דְסְפִינָה, כַּד לִית שְׂכִינְתָא סְמִיכַת לָהּ,
רוּחַ סְעָרָה מְהַפֵּךְ לָהּ וְתַבַּר לָהּ, וּבְזַמְנָא דְשְׂכִינְתָא סְמִיכַת לָהּ, מִיָּד קָלָא נְפִיק בְּן
אָדָם עֲמִד עַל רַגְלֵיהַ (יחזקאל ב א), וְקָאִים מִמְרַעָא דִילֵיהַ, וְנְפִיק מְדִינָא, שְׁלִים בְּגוּפִיהַ
שְׁלִים בְּמִמוּנָהּ.

הָא אֵלִין נְפִקִין, הָא אַחֲרָנִין דְּפִקִין לְפִתְחָא, וְאַמְרִין אַדְנִי שְׁפָתֵי תַפְתָּח, וְאֵינוֹן
דְּסְמִיכִין לְשְׂכִינְתָא בְּכְמָה רַגְלִין דְּמוּעָדִים וְיוֹמִין טְבִין, וְכַד אֵלִין עֵאֲלִין, קוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא מְשַׁבַּח לָהּ בְּהוֹן, מַה יָּפוּ פְעַמֵּיהַ בְּנְעָלִים בַּת גְּדִיב (שיר ז ב), דְּאֵלִין אֵינוֹן דְּאַתְמַר
בְּהוֹן (דברים טז טז) שְׁלֹשׁ פְעַמִּים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרָה, אָמַר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כְּמָה
אַנְתָּ שְׁפִירָא בְּאֵלִין נְעָלִים דְּאֵינוֹן נְעִילַת פֶּסַח וְנְעִילַת עֶצְרַת וְנְעִילַת חֹג, חַמּוּקֵי יֵרְכִינָה,
אֵלִין אֵינוֹן מִסְטָרָא דְתַרֵי יֵרְכִי קְשׁוּט דְאַתְמַר בְּהוֹן שׁוּקִיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ, וְאֵינוֹן שְׂתִית
בְּרִגִין דְּנְבוּאָהּ.

מִסְטָרָא דָּאֵת ו' דְּאִיהוּ צְדִיק, עַמּוּד דְּסְמִיךְ לוֹן, וְאִיהוּ שְׂתִית לְקַבֵּל (מלכים א י יט) שֵׁשׁ
מַעְלוֹת לְפִסָּא, וְסְלִיק בָּאֵת י' לְשֵׁשִׁים, כְּגוּוֹנָא דְשֵׁשִׁים וְשְׂתִית גְּלִגְלִים דְּסְחָרִין לְכוּרְסֵיָא,
וְאֵינוֹן ס"ו מִן יְסוּדָה, וְהָא אוּקְמוּהַ, אֲשֵׁתָאֵר י"ד, בִּיהַ וּבִיד הַנְּבִיאִים אַדְמָה (הושע יב
יא), וְדָא שְׂכִינְתָא יָד חוּתְמַת מִסְטָרָא דְצְדִיק, יָד פּוֹתְבַת מִסְטָרָא (ד' 17 ע"א) דְעַמּוּדָא
דְאַמְצְעִיתָא, אִיהִי תְמוּנַת כָּל, וּבְגִין דָּא (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אַדְמָה.

הָא אֵלִין נְפִקִין, הָא אַחֲרָנִין קָא דְפִקִין לְפִתְחָא, וְאַמְרִין אַדְנִי שְׁפָתֵי תַפְתָּח, וְאֵינוֹן
מְאִרֵי דְאוֹת, דְּאִיהוּ ח"י עֲלָמִין, דְּמַצְלִין בְּח"י בְּרַכָּאָן דְצְלוֹתֵין, דְּמַקְרְבִין בְּהוֹן קְרַבְנָא
לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְּחַשִּׁיבָא לְקַבֵּל שְׁבַעָה פְרִים וְשְׁבַעָה אֱלִים, וְלְקַבֵּל שְׁתֵי תוֹרִים

או שני בני יונה, דמסטררא דהאי אות אמר למשה וזה לך האות (שמות ג יב), ואיהו כליל תרי עשר מזלות, ושבעה ככבי לכת, מסטררא דקדושה, דאיהי בת שבע, ומסטררא דו' דאיהו ו' עלאה ו' תתאה, ועלייהו אתמר (ירמיה יב) ומאותות השמים אל תחתו, פי יחתו הגוים מהמה.

ה"א אינון שית ככבי לכת, ה' ככבא שביעאה, ו"ו תרינ עשר מזלות, דכל מזל אתקרי אות, ואיהו ממנא על כל שעתא דתרינ עשר שעתין, כל נביא אית ליה מזליה ושעתיה, וכפום ההוא מזל, וכפום פעולה דיליה, הכי אתגלייא ליה אות מן וא"ו, דתרינ עשר מזלות ממנן על תרינ עשר שעתין, ועל תרינ עשר ירחין.

ואלין מזלות מתמן הוו ירתין תרינ עשר שבטין נשמתינ דלהון, ואית מסטררא אחרא תרינ עשר, דאתמר בהון (בראשית כה טז) שנים עשר נשיאים לאמתם, דאינון אתקריאו טל"ה שו"ר תאומי"ם סרט"ן וגומה, דא כגוונא דדא עבד קודשא בריה הוא.

שית מזלות אינון מעילא לתתא מחסד ועד יסוד, ושית מתתא לעילא מיסוד ועד חסד, מסטררא דמלכות אתקריאו שבעה ככבי לכת, משכינתא עד חסד, וכפום פעולה דהיא ספירה הכי אתגלייא אות, אות מסטררא דחסד איהו רחמי, אות מסטררא דגבורה איהו דינא, ואחזי על קטולא דחייביא, ושפיכו דדמא, ואחזי בצדיקייא דם דבעירו, למיכל בחדוה וענג דמאכלין בחתן וכלה, ובשפיכו דדמא דקרבינו, הדא הוא דכתיב (שמות כ כד) וזבחת עליו את עלתיך וכו', ועלייהו אתמר אינהו מקומן של זבחים שחיטתן בצפון, ועוד אחזי בצדיקייא דם ברית, דאתמר בה (יחזקאל טז ו) ואומר לך בדמיה חיי ואומר לך בדמיה חיי.

מסטררא דעמודא דאמצעייתא איהו אות תלוי ארוך, אם זכוון עובדין דעלקמא מטה כלפי חסד, ואם לאו כלפי דינא, והכי אינון תלת אחרנין כגוונא דא, ולחפימיא ברמיזא. הא אלין נפקין, הא אחרנין דפקין לפתחא מסטררא דקשת, דאיהו אוף הכי אות ברית, דאתמר ביה (שם א כח) כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם, כן מראה הנגה סביב, הוא מראה דמות כבוד יי' ואראה ואפל על פני, ואשמע קול מדבר, ואמאי הוא נפיל על אנפוי, בגין דאסיר לאסתכלא בקשת.

אמר רבי אלעזר, אבא ואמאי אסיר לאסתכלא בקשת, אמר ליה רבי שמעון, ברי בגין אינון קליפין דמתלבשין ביה ודאינון ביה, דאינון רוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב, ודא איהו דחזא יחזקאל עליו השלום, דאמר וארא והנה רוח סערה

בָּאָה מִן הַצָּפוֹן, דָּא קו תהו קְלִיפָא יְרוּקָא דְאַגוּזָא קו יְרוּק, עָנָן גְּדוּל קְלִיפָה תַנְיִנָא
 חוּרָא דְאַגוּזָא, וְדָא בְהוּ, וְאִשׁ מְתַלְקַחַת קְלִיפָה תְּלִיתָאָה דְאַגוּזָא וְדָא חֲשָׁה, וְנִגְהָ לֹ
 סְבִיב דָּא קְלִיפָה רְבִיעָאָה דְאַגוּזָא, דְאִיהִי אֲתַאחְדָא בְּמוּחָא, וּמְתוּכָם פְּעִין הַחֲשָׁמַל
 דָּא מוּחָא דְאַגוּזָא, וְדָא יֵאָהֲדוּנָה י״.

וּבְרִי עַד דְאֵלִין קְלִיפִין דְאַגוּזָא מְתַעֲבְרִין וּמְתַתְּבְרִין, בְּתַקִּיעָה וּשְׁבָרִים וּתְרוּעָה, דְבְּהוּן
 שְׁבָרִים (שמות כג כד) שֶׁבַר תְּשַׁבֵּר מַצְבוֹתֵיהֶם, דְאֵינִין קְלִיפִין דְאַגוּזָא, וּבְתְרוּעָה (תהלים ב
 ט) תְּרוּעַם בְּשֹׁבֵט בְּרוּזַל, וּבְתַקִּיעָה וְהוֹקַע אֹתָם לַיִן, דְאֵלִין גְּרָמוּ (בראשית לב כו) דְּוַתִּקַּע
 כַּף יִרְדֵּי יַעֲקֹב בְּגִיד הַנְּשִׂא, דְאִיהוּ צְדִיק, וְאֲתַפְּרֵשׁ מִיְנָהּ שְׂכִינְתָא, וְאִיהִי בְּגִלּוּתָא,
 וְאֲתַדְּבַק בְּאַתְרָהּ א קְלִיפָה דְעַרְלָה דְאַפְרִיד בֵּין צְדִיק וּשְׂכִינְתָא, עַל פִּן לֹא (ד' ע"ב)
 יֵאָכְלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנְּשִׂא (שם לב לג), עַד דְאֲתַעֲבַרַת הָאִי קְלִיפָה מִתְּמָן.

וּבְרִי כָּל זְמַנָּא דְאֵלִין קְלִיפִין לֹא מְתַעֲבְרִין מְקַשָּׁת, לֹא יְהֵא קַשָּׁת בְּגוּוֹנֵי נְהִירִין, וְסִימְנָא
 דָּא יְהֵא בִידָהּ, עַד דְתַחֲזִי קַשָּׁתָא בְּגוּוֹנֵי נְהִירִין לֹא תַצְפִּי לְרַגְלֵי דְמְשִׁיחָא, וּמְיָד דִּיְהֵא
 נְהִיר בְּגוּוֹנֵי נְהִירִין, מְיָד וְרֵאִיתִיהָ לְזִכְר בְּרִית עוֹלָם (שם ט טז), וּמְיָד אֲתַגְלִיָּא הַהוּא
 דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (שמות ג יב) וְזֶה לְךָ הָאֹת כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ, לְקַיְמָא בֵּיהּ פִּימֵי צֵאתָהּ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת (מיכה ז טז), בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲתַגְלִיָּא מ"ה ש"ה הָיָה ה"ו וְאֵשׁ שִׁיחָהּ.

הָא אֵלִין נְפֻקִין, אֲחֲרָנִין דְפֻקִין לְפַתְחָא, וְאֲמַרִין אֲדִנִּי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, וְאֵינִין מְאָרִי
 דְקוּמָה, מְסַטְרָא דְאִימָא עֲלָאָה אֲתַקְרִיאַת שְׂכִינְתָא בְּטָן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (איוב לח כט)
 מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ, (יחזקאל א כב) פְּעִין הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא, גּוּף דִּילָהּ עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא,
 בְּטָן עֲלִיהָ אֲתַמַּר (שיר ז ג) בְּטָנְךָ עֲרַמַת חַטִּים.

שְׁרַרְךָ אֲנִן הַסֵּהר אֵל יַחֲסֵר הַמְּזוּג וְגוֹמֵר (שם), שְׁרַרְךָ דָּא צִיּוֹן, דְאִיהוּ טַבּוּר עֲלֵמָא,
 נְקוּדָה דְמִינָהּ הוֹשַׁתַת הָעוֹלָם, לְאַרְבַּע סְטָרִין דְאֵינִין מְזֻרַח וּמְעַרְב צְפוֹן וְדָרוֹם,
 וְלִקְבֻלִיָּהּ, רִישָׁא לְמְזֻרַח, גּוּפָא לְמְעַרְב, דְרוּעִין לְדָרוֹם, רַגְלִין לְצְפוֹן, אֹת בְּרִית
 נְקוּדָה בְּאֲמַצְעִיתָא, בְּגוּוֹנָא דְטַבּוּר, אֲנִן הַסֵּהר, דָּא נְקוּדָה דְסִיחְרָא כְּגוּוֹנָא דָּא פ, וְהִיא
 רֵאשִׁית נְקוּדָה בְּאֵת פ, בַּת קוּל אִיהִי וְדָא, כְּלָלָא דְנְקוּדִין וְאֲתַוּוּן.

וְאִיהִי פְתוּחָה כְּלָפֵי צְדִיקָא וְחַסִּידָא וְחַפְימָא מְאָרִי דְאֲוִרִיתָא, וּפְתִיחָא לְגַבֵּי
 נְבִיאִיא, וְלְגַבֵּי נְטָרִי בְרִית, וְכָל אֵינִין דְתַלְיִין בְּסַפְרִין, דְאֵינִין שְׂמָא קְדִישָׁא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִידָהּ הוּא, וְאִיהִי סְתִימָא מְסַטְרָא אֲחֲרָא כְּלָפֵי רִשְׁעִיא, דְבְּזְמַנָּא דְאֲתַיִן לְאֲסִתְּפֻלָּא
 בְּה, חֲזַרְת אֲנִפִין לְאַחֲרָא מְנִיָּהּ, כְּגוּוֹנָא דָּא.

ובגין דיעקב דאיהו דיוקניה חקוקה בסיהרא תמן, אתמר ביה (במדבר כג כא) לא הביט
און בעקב ולא ראה עמל בישראל, יי' אלהי' עמו ותרועת מלך בן, ועל אינון דזרעא
דיעקב אתמר (דברים לג כז) וישפן ישראל בטח בדרך עין יעקב, אתמר הכא בדה, ואתמר
התם באתר אחרא (שם לב יב) יי' בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר, דא יהא ביומוי דמלכא
משיחא, דלא יהא פסולת בישראל, אלא יי' בדרך ינחנו, ומאן פסולת. אינון גרים,
ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, דאין מקבלים גרים לימות המשיח.

ובהוא זמנא מתפשטא סיהרא מאלין קליפין חשוכין, ומתחדשא בלבושין שפירין,
והאי איהו חדושא דסיהרא, הדא הוא דכתיב (בראשית לה יד) ותסר בגדי אלמנותה מעליה,
ואתמר בה (תהלים קג ה) תתחדש פנשר נעורייכי, ומיד דאיהי מתחדשא, מיד אתקנים
קרא (יחזקאל לו כז) דנבואה בישראל, ואת ריחי אתן בקרבכם וגומר (שם כו) ונתתי בכם
לב חדש, וריח חדשה אתן בקרבכם וגומר, ונבאו בניכם ובנותיכם (יואל ג א).

הא אלין נפקין, הא מארי דקומה קא דפקין לפתחא, דאיהו קומה דגופא דמלכא,
דאתמר ביה (דניאל יו) וגויתו פתרשיש, והאי איהו דאתקרי שמים, דביה אתפתחון
חמש נהורין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א א) נפתחו השמים ואראה מראות אלהי'ם,
ואינון חמש נהורין דאינון ה' ספרי דאורייתא, בגין דאיהו ו' וביה אתפתחון חמש
נהורין דאת ה', דסלקין לחמשין תרעין דחירו.

ובזמנא דאלין דפקין לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, אתפתחת לון תרעא
דהיכלא בכמה נהורין מרקמן, נהרין מפל גוונין דעלמא, ובזמנא דאלין עאלין
להיכלא, שכינתא אוליפת זכו עליהו, ואמרת רבון עלמא, הא אלין מארי דקומה
דקא סגדין בעלותא לגבך ארבע זמנין, בתלת קדמאין תרי, ובתלת בתראין תרי,
לקבל ארבע אתוון דילך, ונקפין ארבע זקיפות בהון לארבע אתוון דילי דאינון אדנ"י,
לסלקא ארבע דאינון (דף לז ע"א) אדנ"י, בארבע דאינון יהו"ה, וצריך למכרע בכלהו,
בח"י חולין, דאינון לקבל תמני סרי ברכאן, דכלילן בח"י עלמין, ודא איהו דתקיננו
מארי מתניתין, עד דיתפקו פל חוליות שפשידרה, ושדרה איהו לולב, אם נפרעו
עליו פסול, בגוונא דא צריך דלא יפסיק בתמני סרי ברכאן דעלותא, דאינון לקבל
ח"י נענועין דלולב.

כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק, בגין דח"י
עלמין איהו דאחיד בין יהו"ה אדנ"י, בגוונא דא יאהדונה"י, דסליק לחשפון אמ"ן,

ובגין דא אפילו נחש פרוף על עקבו לא יפסיק, כשהוא כורע בברוך, ומה דאתמר
אבל עקרב פוסק, בגין דהא אוקמוהו (ויקרא יח ה) וחי בהם, ולא שימות בהם.

ועוד כל הפורע פורע בברוך, הא אוקמוהו דצריך לכלול ביה עשר ספירן, דאינון
יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאינון כ' מן פרוף פתה, ר' ראשית חכמה, ב' תרין ההי"ן שכינתא
עלאה ותתאה, ו' שית ספירן, הא עשר, ובגיןיה אתמר (בראשית יד כ) וברוך א"ל עליון
וגומר, ויתן לו מעשר מכל, יוסף בגין הזכה לצדיק ח"י עלמין, דביה צריך למסגד בכל
ספירן לגבי שכינתא, זכה להאי חלמא, הדא הוא דכתיב (שם לו ט) והנה השמש והירח
וגומר, ונביא דסליק להאי דרגא, שמשא וסיהרא וככביא ומזלי, בלהו יחבין ביה
נביעו בנשמתיה, ורוח הנבואה לאתנבאה מפלהו, והאי איהו משתחויים לי, דמפלהו
נחית ליה נבואה, ומפלהו אתפלילת נשמתיה, והאי איהו אגרא דאלין מארי דקומה.

הא אלין נפקין, הא אחרנין דפקין לפתחא, ואינון מארי דרועין, ואמרין אדנ"י שפתי
תפתח, מיד עאלין נטורי תרעין, ואמרין רבון עלמא הא מארי דדרועין קא דפקין
לפתחא, קלא נפיק ויימא, הא אינון מארי דדרועין בקשורא דתפליון, ובעטיפו
דמצוה, דאתמר בהון וישימו על שכם שניהם, פגוונא דשם ויפת, דאתמר בהון (שם
ט כג) ויקח שם ויפת את השמלה וגומר, וערות אביהם לא ראו, ערוה איהי מסטרא
דחם, ודא איהו יצר הרע, דמחמם גופיה לדבר ערוה (נ"א עבירה), וגלי ערין בעלמא,
דאיהו מסטרא דנחש הקדמוני, דאתמר ביה (שם ג יד) ארור אתה מפל הבהמה, ובגין
דהאי איהו מסטרוי, אמר (שם ט כה) ארור פנען וגומר.

ועוד אלין אינון מארי מתנן, דעבדין גמילות חסדים עם שכינתא דאיהי עניא, דאנון
(דברים טו יא) פתוח תפתח, נתון תתן (שם י), העניק תעניק וכו' (שם יד), עשרה אינון, והא
אוקמוהו חבריא מארי מתניתין, ואלין אינון ידי נדיבים מסטרא דאבהן, דאתמר בהון
(תהלים מז ו) נדיבי עמים וגומר, ידן פתיחן פותרנותא לגבי עניין, דאינון צדיק וצדק,
דגמלין עמהון בגלותא גמילות חסדים, באורייתא דאתיהיבת מימינא ומשמאלא,
הדא הוא דכתיב (שם מב ט) יומם יצוה יי' חסדו ובלילה שירה עמי, אורייתא דבכתב
ואורייתא דבעל פה, דמתרוייהו אתיהיבו, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש
דת למו.

ועוד רבון עלמא, קבל דורונא דלהון, דאיהי מתנה טובה דסלקא עליהו, דאתמר בה
מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, אלין אינון דהון עבדין צדקה עמה, דאיהי
צ' תשעין אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכאן, ה' חמשה חומשי תורה, מיד

וידי אדם (יחזקאל א ח) דאינון חסד וגבורה, הוּוּ נפקין מאדם דאיהו עמודא דאמצעייתא, לקבלא דורונא דלהון, ויהבין ליה למלכא, דאלין דלא עבדין גמילות חסדים עם שכינתיה בגלותא, ואינון קמצנין לגבה, דורונא דלהון לכלכא אתמסר, ודורונא דשכינתא צריך למעבד בגינה מההוא חביב דאית ליה, (דף לז ע"ב) כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, ואהבת את יי' וגומר (דברים ו ה), בההוא דאיהו חביב עלה, בההוא זמנא כמה חיוון פתחין ידיהו, דאתמר בהון (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת פנפיהם, יהבי דורונא לנשמתא דההוא בר נש, מכמה מתנן טבין, מכמה דרגין דנבואה, ועל כלהו יהיבת ליה שכינתא מתנן, דאתמר בה ישמח משה במתנת חלקו, בגין (קהלת ג יג) המתת אלהים היא, ומההוא דאתמר ביה (תהלים קמה טז) פותח את ידיו וכו', יהיב ליה כמה מתנן טבין, ופרנסה לנשמתיה ולגופיה, וכלהו דעאלין, כד נפקין מבי מלכא, יהבין תלת פסיען לאחורא, דלא חזרין פתפיהו לגבי קודשא בריהו, דלית דורונא חביבא קדם קודשא בריהו הוא כדורונא דשכינתא.

זכאין אינון דרועין דסלקין לה לגביה, תפלין על ידיהו ועל רישיהו, זכאין אינון רגלין וגופא וידין וכל אבר ואבר, דביה סליק דורונא לקודשא בריהו הוא, דלית דורונא חביבא קדם קודשא בריהו הוא כדורונא דשכינתא, זכאין איהו אבר דעביד ביה מצודה לקודשא בריהו הוא, דבגינה נחית קודשא בריהו הוא לשרייא בכל אבר דיליה, ועל האי בר נש מכריזין לעילא, תבו יקר לדיוקנא דמלכא.

בריש הורמנו דמלכא, בוצינא דקרדינותא, לא חזור ולא סומק ולא ירוק ולא אוכפם כלל. והאי בוצינא איהו קו המדה, דאיהו אתלבש באיירא, וכד איהו באיירא. איהי סתימא ולא אתחזייא כלל, וכד אתפשטת לאתגליא, נפיק מהאי איירא נקודה חדא, ומה דאשתאר איהו אור, והאי איהו אור קדמאה דעובדא דבראשית, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהים יהי אור, יהי אור, ורוא דא לחכימי לפא אתמסר.

(דף לז ע"ב).